

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
1 Пж 5348/24
04.12.2024. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Иванке Спаховић као председника већа, судије Гордане Вуковић и судије Биљане Суботић, као чланова већа, у правној ствари тужиоца УДРУЖЕЊА ВЛАСНИКА ЛОКАЛА И ПОСЛОВНОГ ПРОСТОРА ЗГРАДА 10Б, 10Д и 103ЈУВС, Нови Београда, улица Булевар Михајла Пупина број 10Д, кога заступа адвокат Слободан С. Максимовић из, против туженог „AFRICA“ ДОО Београд, Нови Београд, улица Булевар уметности број 4/СБ 28, кога заступа адвокат Владимир Чабаркапа из, у поступку ради дуга у спору мале вредности, решавајући по жалби тужиоца изјављеног против решења Привредног суда у Београду П 3802/24 од 25.09.2024. године, на седници већа одржаној дана 04.12.2024. године донео је следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба тужиоца као неоснована и решење Привредног суда у Београду П 3802/24 од 25.09.2024. године се у целости **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Првостепеним побијаним решењем, у ставу првом изреке, Привредни суд у Београду огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари. Ставом другим одредио да се по правноснажности решења списи предмета доставе Трећем основном суду у Београду као стварно месно надлежном суду.

Благовременом жалбом, наведену одлуку у целости, из свих законом прописаних разлога побија тужилац са предлогом да другостепени суд исту укине и врати првостепеном суду на поступање и надлежност. Жалбом се указује да је побијано решење донето уз повреду одредба члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, указујући да иако је тужилац као удружење основано у складу са Законом о удружењима, пословање удружење је специфичног карактера, основаног и по Закону о становању и одржавању зграда са циљем управљања зградом, што првостепени суд није ценио.

Испитујући правилност и законитост побијаног решења у смислу одредбе члана 386. и 402. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд као другостепени налази да је жалба тужиоца неоснована.

У поступку доношења побијаног решења нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане чланом 374. став 2. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Неосновано се жалбом указује да је побијана одлука захваћена битним повредама одредбама члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку,

обзиром да је по оцени другостепеног суда изрека побијаног решења јасна, а истој су дати разлози сагласни стању у списима које у целости прихвата другостепени суд.

Из стања у списима произилази да је тужилац Удружења власника локала и пословног простора 10Б, 10Д и 10З УВС, Нови Београд поднео предлог за извршење ради намирања новчаног потраживања на основу веродостојне исправе против „Africa“ ДОО из Београда, на основу ког предлога је Привредни суд у Београду донео решење о извршењу Иив 1289/24 од 05.03.2024. године и обавезао туженог, као извршног дужника, да тужиоцу исплати износ од 187.712,14 динара са законском затезном каматом и трошковима. Поступајући по приговору извршног дужника који је у целини оспорио донето решење наводећи да потраживање није настало, првостепени суд је решењем Ипв (Ив) 653/24 од 17.06.2024. године усвојио приговор и поступак је настављен као поводом приговора против платног налога, пред парничним одељењем првостепеног суда.

Првостепени суд је, пазећи по службеној дужности на стварну надлежност на основу одредби члана 17. Закона о парничном поступку, ценио да није стварно надлежан за поступање у овој правној ствари, те је донео побијано решење.

Према стању у списима тужилац тужбом тражи да се обавезе тужени да му на име дуга по основу неизмирених обавеза за извршене услуге текућег инвестиционог одржавања зграде, обзиром да је тужени корисник пословног простора у наведеној згради, исплати накнаду фактурисану утуженим рачунима.

Првостепени суд налази да се у конкретном случају не ради о спору између привредних субјеката, јер је тужилац Удружење грађана, због чега се не може сматрати привредним субјектом, из чега произилази да није испуњен субјективни критеријум прописан одредбом члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова. Такође првостепени суд, обзиром да је тужилац регистрован као Удружење по Закону о удружењима, а да је регистрован за обављање делатности осталих организација на бази учлањења, правилном одредбом члана 4. став 1. Закона о удружењима закључио да тужилац има статус правног лица, али не и привредног субјекта.

Правилно је првостепени суд, у оцени испуњености објективног критеријума за заснивање надлежности привредних судова, правилно ценио да конкретан спор није настао у вези са обављањем делатности привредног субјекта, јер се ради о спору између правног лица – Удружења у својству тужиоца и привредног субјекта као туженог, ради наплате обавеза за извршене услуге текућег инвестиционог одржавања које пружа тужилац.

По оцени другостепеног суда, правилан је закључак првостепеног суда да је у конкретном случају спор настао у вези са извршењем обавеза на име неизмирених обавеза за извршене услуге текућег инвестиционог одржавања пословног простора, а предмет тужбеног захтева је исплата накнаде на име наведених обавеза, те имајући у виду да текуће инвестиционо одржавање не представља привредну делатност ни тужиоца ни туженог, већ само предуслов за обављање привредне делатности туженог као привредног субјекта, правилно је првостепени суд ценио да није испуњен ни објективни критеријум да се заснује стварна надлежност Привредног суда. Правилно је такође првостепени суд закључио да се у конкретном случају ради о спору између тужиоца као правног лица и туженог као привредног субјекта, те да не постоји испуњеност ни субјективног ни објективног критеријума прописаних одредбом члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова за стварну надлежност привредног суда.

Из наведених разлога је и правилна оцена првостепеног суда да како није стварно надлежан за поступање у овој правној ствари, да се по правноснажности решења, као стварно и месно надлежном суду списи предмета доставе Трећем основном суду у Београду.

Из наведених разлога, другостепени суд је ценећи да је правилна оцена првостепеног суда да нису испуњени услови за заснивање стварне надлежности Привредног суда прописани одредбом члана 27. став 1. Закона о уређењу судова, пазећи по службеној дужности на своју стварну надлежност у току целокупног поступка, побијано решење као правилно и законито потврдио.

БС/ММ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Иванка Спаховић с. р.

За тачност отправка оверава

Управитељ писарнице
Срђан Никић